

Вѣрително писане, *sn.* lettre de créance *f.*

Вѣрникъ, *ница*, *s.* croyant, ante.

Вѣро, *adv.* certainement, assurément; *|| u* на —, sûrement. [justesse, précision *f.*]

Вѣроность, *sf.* la fidélité, sûreté, foi, loyauté, Vѣрогонъ, *adj.* infidèle, fâlon.

Вѣроване, *sn.* la créance.

Вѣронѣмство, *sn.* la déloyauté.

Вѣронѣмъ, *adj.* déloyal; *-мо*, -lement.

Вѣроотстѣпенъ, *adj.* apostat.

Вѣроотстѣпникъ, *sm.* un apostat, renégat.

Вѣроиентъ, *adj.* crovable, vraisemblable, probable, présomptueux, plausible; *-тно*, ment; *|| -тното*, *sn.* le vraisemblable; *|| учене за* -тны мысли, Théol. le probabilisme.

— *наслѣдникъ*, *sm.* héritier présomptif *m.*

Вѣроятие, *sn.* la croyance.

Вѣроятно, *adv.* apparemment.

Вѣроятность, *sf.* l'apparence *f.*, vraisemblance, probabilité, pausibilité, présomption *f.*

Вѣтрень и -ровитъ, *adj.* venteux.

Вѣтриница, *sf.* plante, la pulsatille.

Вѣтрецъ, *sm. dim.* haleine ou souffle de vent, *f.*; *|| Mar.* la brise; *|| бѣговъ* —, brise de terre.

Вѣтрилникъ (отъ непа), *sm.* Mar. le penon.

Вѣрило, *sn.* la girouette, le coq (*voyez* Апемоскопъ). [gérét.
Igérété.]

Вѣтърничавость, *sf.* le papillonage, la lé-
Вѣтърничава глава, *sf.* une tête à l'évent; *|| fam.* un tête de linotte.

Вѣтърнически, *adj.* rhumatismal et -matique.

Вѣтърничество, *sn.* l'étourderie *f.*

Вѣтърничевъ, *adj.* étourdi; *-bo*diment ou à l'étourdi; 1. évaporé, éventé, volage, léger, papillon; 2. *fig.* un braque; 3. *fam.* un frelueret, hurluberlu, *m.*

— момакъ, *m. fig.* un étourneau.

— човѣкъ, *sm. fam.* un farfadet.

Вѣтърничевы мысли, *sf. pl.* des châteaux en Espagne, *m.*; *|| fig.* à perte de vue, *f.*; *|| fam.* la billevesée.

Вѣтъроврачъ, *-ка*, *s.* chaomancien, enne.

Вѣтърогонно срѣдство, *sm.* Méd. carminatif, *adj.* *m.*

Вѣтъронспускачъ, *sm.* Phys. l'éolipyle *m.*

Вѣтромѣръ, *sm.* l'amémomètre *m.*

Вѣтърникъ, *sm. fig.* la gironette.

Вѣтърино издуване, *sn.* Méd. la tympanite.

Вѣтъръ, *sm.* le vent, l'air *m.*, l'évent *m.*; 1. *fig.* la tourbillon; 2. на -тъ, *adv.* en l'air; 3. (болестъ), le rhumatisme; 4. пилецъ що хвѣрка срѣщо -тъ, le ventolier; 5. траяне на постоянъ —, *Mar.* la nuaison; 6. което докарва — въ тѣрбухъ-тъ, venteux, *adj.* 7. поставамъ на -тъ, *va.* éventer; 8. го-воря на -тъ, *vn.* se perdre dans le vague; 9. врачуване по -тъ, la chaomaincie; 10. което докарва —, Méd. flatuleux, *adj.*; 11. набиране —, Méd. la flatulence; 12. въ-чрвата —, Méd. la flatuosit ; 13. — отъ

къмъ кърмата, *Mar.* vent arrière *m.*; 14. — насрѣща, vent de bout; 15. постоянъ —, vent fait; 16. на воля на -тъ, au gré du vent; 17. придержанска къмъ -тъ, *vr. Mar.* lofer, rallier le vent, 18. придержанско къмъ -тъ, *Mar.* l'aulof e *f.*; 19. дѣржа къмъ -тъ да плещатъ платната, *vn. Mar.* ralinguer; 20. отнемамъ -тъ, *va. Mar.* d venter; 21. отървавамъ отъ -тъ, *vr. Mar.* faire chapperelle *f.*

Вѣе и -вѣтыръ, *v. imp.* il vent.

Вѣтрове (въ тѣрбухъ-тъ), *sm. pl.* la v『ntosit .

Вѣтрушка и Вѣялица, *sf.* l'ouragan *m.*, l'orage *m.*, la bourrasque, le tourbillon; *||* (урачанъ), trombe terrestre ou de terre, *f.*; *|| Mar.* coup de vent, *m.*

Вѣчень, *adj.* éternel, perpétuel; *|| fig.* immor-
tel; — чно, въ вѣкы, -lement; *|| на* -чно, *adv.* a perpétuité.

Вѣчна траеность, *sf.* la perpétuité.

Вѣчно благополучие, *sn.* la b atit ude.

— или непрѣстенно продължене, *sn.* la perpétuité. [tuation.]

— траине или продължене, *sn.* la perp -

Вѣчноситий Евреинъ, *sm.* le Juif errant.

Вѣчность, *sf.* l'éternité *f.*, l'immortalité *f.*

Вѣчни селенеа, *sm. pl.* le tabernacle.

Вѣщениски протоколъ, *sm.* l'expertise *f.*

Вѣщни (въ испуство), *sm. pl.* maîtres de l'art, *m.*

Вѣщница, *sf.* une devineresse, entremetteuse, pythonisse, cartomancienne, maquerelle *f.*; *|| pop.* une appareilleuse.

Вѣщничарство, *sm. fam.* la maqu ellage.

Вѣщнѣцъ, *sf.* l'intelligence *f.*

Вѣщицъ, *adj.* savant, intelligent, fort sur, un professeur, expert *m.*; 1. *fig.* foncé; 2. (съмъ), *vn.* savoir; 3. (въ нѣщо), vers  dans, connaisseur en; 4. -съмъ (въ нѣщо), se connaître en; 5. изгледване или опитване съ -щи човѣщи и тѣхно извѣстие, l'exp tisse *f.*

Вчовѣчвамса, *vr. (voyez Исташивамса).*

Вжбель, *sm. (voyez Гирянъ).* [цитъ.]

Вжглево прѣчърняване, *sn. (voyez Антра-*

Вжглена кисѣлина, *sf. Chim.* acide car-
bonique *m.*

— яма, *sf. Techn.* la faude.

Вжглекисѣла соль, *sf. Chim.* le carbonate.

Вжглекисѣлъ, *adj.* carbonaté. [carbonate.]

Вжглероднокисѣла соль, *sf. Chim.* le sous-

Вжглеродисто съединене, *sn. Chim.* la carbure.

Вжглеродистъ, *adj.* carboné.

Вжглеродъ, *sm. Chim.* le carbone.

Вжглищъ прахъ, *sm.* le poussier.

Вжгліе и Вжглица, *sm. pl.* le charbon, la braise; 1. каменны —, charbon de terre ou minéral; 2. чисты —, *Chim.* le carbone; 3. правы —, *va. Chim.* carboniser; 4. ста-